

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci

žalobce: **Auto Moto Centrum Petráček s. r. o.**
se sídlem Moravská 1374, 562 01 Ústí nad Orlicí
zastoupen JUDr. Radomilem Mackem, advokátem
se sídlem Lanškroun, J. M. Marků 95

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát**
Štěpánská 1, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. ČOI 58136/17/O100/2700/17/SvoŠte,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele České obchodní inspekce Inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického ze dne 29. 3. 2017, č.j. ČOI 46349/17/2700, a toto potvrdil. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč a propadnutí zajištěných výrobků (dvou skútrů) pro porušení § 8 zák. č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „ZOS“), a kterým mu bylo dále v souladu s § 79 odst. 5 zák.

č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. ČOI 58136/17/O100/2700/17/SvoŠte, včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

2. Žalobce nejprve popsal v žalobě průběh řízení, a to ode dne 3. 5. 2016, kdy proběhla v jeho provozovně kontrola inspektorů České obchodní inspekce ve spolupráci se zástupcem společnosti Honda Motor Co., Ltd., až po vydání žalovaného rozhodnutí. Mimo jiné uvedl, že při této kontrole bylo kontrolujícím orgánem zjištěno, že skútr CAPIRELLI TRENTO 125 červený a skútr CAPIRELLI TRENTO hnědý, zasahují bez souhlasu majitele práv do průmyslového vzoru č. 001611542-0001, společnosti Honda Motor Co., Ltd. Uvedené skútry totiž byly shledány vzhledově téměř totožnými s designovým provedením skútru Honda PCX 125 uvedené společnosti, chráněným průmyslovým vzorem č. 001611542-0001. Právě s ohledem na to zahájil Inspektorát Královéhradeckého a Pardubického kraje České obchodní inspekce dne 1. 3. 2017 se žalobcem správní řízení ve věci vydání rozhodnutí o uložení pokuty pro porušení § 8 ZOS a naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle jeho § 24 odst. 7 písm. d). Vlastní žalobní body žalobce rozvedl od bodu IV. žaloby dále.
3. Předně uvedl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil celkový vzhled a design výrobku CAPIRELLI TRENTO 125 jako zaměnitelný s průmyslovým vzorem č. 001611542-0001. Poukazoval na to, že k rozhodnutí o porušování práva duševního vlastnictví došlo na základě odborného vyjádření vyhotoveného advokátní kanceláří, která v něm uvádí, že je právním zástupcem společnosti Honda Motor., Co, Ltd. Podle žalobce tak bylo toto odborné vyjádření vyhotoveno subjektem, který má na výsledku věci očividný zájem, tedy subjektem nikoliv nestranným a nezáujatým.
4. Žalobce dále namítal, že se žalovaný v odůvodnění rozhodnutí sice odkazuje na judikaturu zabývající se výkladem posuzování celkového dojmu podobnosti dvou řešení, nikde však neuvádí, na základě jakých konkrétních skutečností došel k tomu, že skútry CAPIRELLI TRENTO 125 zasahují do práv k průmyslovému vzoru č. 001611542-0001. Tedy že podrobně nezkoumal shodné či neshodné znaky, nýbrž pouze vyslovil, že předmětný skútr je „*téměř totožný*“ s posuzovaným průmyslovým vzorem a své tvrzení opřel o protokol o posouzení výrobku ze dne 2. 2. 2017. Závěry tohoto protokolu přitom vychází z internetové diskuze na internetových stránkách www.motorkari.cz, na nichž zcela anonymně probíhá diskuze o dvou výše uvedených skútrech. Není tudíž ani možné jakýmkoliv způsobem ověřit, jestli diskuze probíhala mezi osobami znalými či neznalými dané problematiky, tj. osobami, které lze podřadit do skupiny „*informovaní uživatelé*“.
5. Protože tuto skutečnost není možné zjistit, nelze závěry protokolu o posouzení výrobku ze dne 2. 2. 2017 považovat za relevantní důkaz o podobnosti dvou výše uvedených skútrů. Pro zjištění shodnosti celkového dojmu bylo nutné zkoumat pohled informovaného uživatele, nikoliv běžného spotřebitele, přičemž sama autorka protokolu označovala diskutující jako spotřebitele. Bez řádného zjištění skutkového stavu ale nebylo možno naplnění dané skutkové podstaty deliktu vůbec posoudit.

6. Pokud jde o shodnost znaků předmětných skútrů, z nichž je dovozován zásah do průmyslového vzoru č. 001611542-0001, žalovaný k ní uvedl, že: „*V celkovém tvaru skútru, jeho vnějším designu určeném zejména tvarem přední masky se světlý, tvarem předního blatníku, boční nástupní části, tvarem a velikostí sedadla a zadní maskou skútru, jsou porovnávané výrobky zcela totožné.*“ Podle žalobce je však „*i pouze na první pohled, bez bližšího zkoumání, je u skútru CAPIRELLI TRENTO 125 (dále jen „Capirelli skútr“) jasný rozdíl v tvarování přední masky, kdy tato obsahuje výrazné nepřehlédnutelné drážky a celková přední část skútru působí celistvým zaobleným dojmem, oproti skútru značky Honda, kdy je přední maska (jednotlivá, bez drážek, opatřená výrazným nápisem Honda) designově a tvarově zcela oddělena od zbytku kompozice, tedy celek nepůsobí jednotlivým zaobleným dojmem, ale každého pozorovatele upoutá výraznost a aerodynamičnost přední masky, jako část zcela designově oddělena od zbytku skútru.*“
7. Žalobce dále poukazoval na zcela odlišné umístění směrových světel, kdy u skútru Capirelli jsou umístěna na bočních částech, co nejdále od středu skútru, zatímco u skútru Honda jsou umístěna ve spodní části nad podběhem a že u skútru Capirelli je používána technika LED svícení. Krom toho má skútr Capirelli na boku drážky, zatímco bok skútru Honda je zcela hladký. Skútr Capirelli rovněž disponuje obrovským masivním kovovým výfukem, zatímco skútr Honda obsahuje výfuk plastový v černé barvě. Mezi další rozdíly patří podle žalobce výrazně kratší zářový nosič u skútru Honda oproti skútru Capirelli, dále pak značka pod sedadlem u skútru Capirelli, zatímco u skútru Honda chybí, rozdíl je v pružině, stojánku apod.
8. Namítal rovněž, že nelze ani přesně identifikovat, co má být předmětem ochrany podle průmyslového vzoru č. 001611542-0001. Podle žalobce totiž obsahuje pouze fotky skútru focené z různých úhlů bez bližšího vymezení, co přesně má či nemá být předmětem tohoto průmyslového vzoru. Poukazuje přitom na to, že dle definice Úřadu průmyslového vlastnictví se „*Průmyslovým vzorem rozumí vzhled výrobku, spočívající zejména ve znacích linií, obrysech, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení. Jde o vizuálně vnímatelnou vlastnost výrobku, nikoliv např. o jeho technickou nebo konstrukční podstatu.*“
9. Na základě vyobrazení průmyslového vzoru prostřednictvím fotodokumentace ale nelze přesně určit konkrétní znaky linií, obrysy, barvy, tvary, struktury nebo snad materiál. Jsou-li však znaky průmyslového vzoru vyobrazeny neurčitě a nejasně, nebylo možno žalobce ani obvinít ze zásahu do práv duševního vlastnictví k uvedenému průmyslovému vzoru.
10. Na podporu svých námitek ohledně podobnosti znaků se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1054/2011, v němž je mimo jiné uvedeno následující: „*V posuzovaném případě lze v zásadě souhlasit s dovolatelem, že není namístě „rozpitvat srovnávané objekty na řadu podružných elementů“, ale nelze přisvědčit tomu, že by pro celkový dojem nebyly tyto rozdílné, stejně jako shodné prvky, pro posouzení celkového dojmu z hlediska posuzovatele, kterým je informovaný uživatel, určující.*“ Z toho žalobce dovozoval, že výše uvedené podstatné rozdílné znaky obou skútrů je tedy třeba zohledňovat naprosto stejným způsobem jako znaky shodné. Takové zohlednění však podle žalobce učiněno nebylo.
11. Dále žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn.: 23 Cdo 2887/2013, podle něhož „*Informovaným uživatelem je uživatel, který vykazuje nikoli*

průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví, a ačkoli není návrhářem či technickým odborníkem, zná různé průmyslové vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto průmyslové vzory obvykle obsahují, a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Celkový dojem informovaného uživatele se může lišit od dojmu, kterým průmyslový vzor působí na běžného spotřebitele, neboť informovaný uživatel si může všimnout rozdílů, které pro běžného spotřebitele nejsou vůbec patrné.“

12. Žalobce uzavřel žalobu poukazem též na „rozsudek Soudního dvora ze dne 20. 10. 2011 ve věci *PepsiCo Inc. v. Grupo Promer Mon Graphic SA*, C-281/10 P,“ podle něhož třeba chápat pojem „informovaný uživatel“ jako pojem nacházející se mezi pojmem „průměrný spotřebitel“ použitelným v oblasti ochranných známek, po kterém není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání mezi kolidujícími ochrannými známkami, a pojmem „osoba specializovaná v dané oblasti“, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací. Pojem „informovaný uživatel“ tak lze chápat jako pojem označující uživatele, který vykazuje nikoli průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví.

Samotná povaha informovaného uživatele znamená, že je-li to možné, provede přímé srovnání dotčených (průmyslových) vzorů.

Pokud jde o úroveň pozornosti informovaného uživatele, není jím průměrný spotřebitel běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný, který vnímá obvykle (průmyslový) vzor jako celek a nezabývá se jeho jednotlivými detaily, ani odborník nebo osoba specializovaná v dané oblasti, která je schopná podrobně pozorovat minimální rozdíly, které mohou existovat mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory. Přívlastek „informovaný“ tak naznačuje, že uživatel, ačkoli není návrhářem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují, a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti.“

13. S ohledem na shora uvedené (rozdíly mezi oběma skútry a judikaturu zmíněných soudních orgánů) má žalobce za to, že při zkoumání rozdílností obou skútrů z pohledu informovaného uživatele, který vykazuje zvláštní ostražitost a vysoký stupeň pozornosti, není možné zaměnit posuzovaný skútr Capirelli se skútre Honda. Žalované rozhodnutí je tak podle něho založeno na nesprávném skutkovém i právním posouzení, a proto je nezákonné. Vzhledem k uvedenému je navrhol zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 4. 12. 2017. S ohledem na obsah žalobních námitek, jež se obdobně jako námitky odvolací týkají zejména posouzení zajištěných skútrů jakožto nedovolených napodobenin porušujících práva k průmyslovému vzoru č. 001611542-0001, jejichž majitelem je společnost Honda Motor Co., Ltd., odkázal se žalovaný ohledně nich předně na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. V něm totiž vyložil, z jakých důvodů dospěl k závěru, že jsou v tomto případě naplněny znaky nedovolené napodobeniny ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 2. ZOS.

15. K námitce žalobce, že správní orgán rozhodl o porušení práva duševního vlastnictví na základě odborného vyjádření ze dne 18. 5. 2016, vyhotoveného JUDr. M. H. z advokátní a patentové kanceláře Vsetečka, Zelený, Švorčík, Kalenský a partneři, která je právním zástupcem společnosti Honda Motor Co., Ltd., a není tedy subjektem nestranným a nezaujatým, žalovaný uvedl, že z odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů je zřejmé, že svůj závěr o protiprávním jednání žalobce opírají zejména o Protokol o posouzení výrobků nebo zboží ze dne 2. 2. 2017, č. j. 17684/17/2700, vyhotovený inspektorkou České obchodní inspekce (dále jen „protokol o posouzení skútrů“) a fotodokumentaci, která je součástí spisového materiálu. Zejména pak o fotodokumentaci připojenou k úřednímu záznamu ze dne 3. 5. 2016, k protokolu o posouzení skútrů a k vyjádření společnosti k tomuto protokolu. Dále správní orgány zúčastněné na řízení vycházely z vyobrazení předmětného průmyslového vzoru na výpisu z Databáze průmyslových vzorů s účinky na území ČR ze dne 18. 5. 2016.
16. Z odůvodnění obou rozhodnutí je dále patrné, že o odborné vyjádření JUDr. M. H. se při rozhodování v této věci opírá pouze zjištění, že předmětné 2 kusy motocyklů s označením CAPIRELLI TRENTO 125 majitel průmyslového vzoru nevyrobil, ani k jejich výrobě neposkytl souhlas třetím osobám. Závěr o podobnosti skútrů s dotčeným průmyslovým vzorem vychází jednak z protokolu o posouzení skútrů, v němž je uvedeno, že na základě vizuálního posouzení skútrů lze konstatovat, že se na nich neoprávněně vyskytují označení shodná nebo nápadně zaměnitelná s předmětným průmyslovým vzorem, a to v celém vnějším designu skútru (přední maska se světlý, nástupní část boční, sedadlo, zadní maska skútru), a dále z porovnání fotodokumentace skútrů a vyobrazení předmětného průmyslového vzoru na výpisu z Databáze průmyslových vzorů s účinky na území ČR.
17. Dle žalovaného není důvodná ani námitka, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí nikde neuvádí, na základě jakých konkrétních skutečností došel k závěru, že skútry zasahují do práv k dotčenému průmyslovému vzoru. Žalovaný k tomu poznamenal, že svůj závěr o podobnosti skútrů s předmětným průmyslovým vzorem opřel jednak o protokol o posouzení skútrů a jednak o porovnání příslušné fotodokumentace a vyobrazení předmětného průmyslového vzoru na výpisu z databáze, přičemž konkrétními skutečnostmi včetně žalobcem namítaných rozdílů se zabýval na str. 6 svého rozhodnutí. Obdobně prvoinstanční orgán se ve svém rozhodnutí zabýval konkrétními společnými i odlišnými znaky porovnávaných skútrů, a to na str. 2 a 3 svého rozhodnutí. Co se týče v protokolu o posouzení skútrů zmíněné diskuse na internetových stránkách www.motorkari.cz, jejíž vypovídací hodnotu žalobce v žalobě rovněž napadá, byla tato použita pouze jako podpůrný argument pro závěry protokolu o posouzení skútrů vycházející především z vizuálního porovnání skútrů, jak připomněl prvoinstanční orgán ve svém rozhodnutí. Z odůvodnění obou rozhodnutí však vyplývá, že správní orgány tuto diskusi při svých úvahách nijak nezohlednily, z čehož je zřejmé, že tato skutečnost neměla na rozhodnutí ve věci zásadní vliv.
18. Žalovaný s odkazem na skutečnosti uvedené v odůvodnění jeho a prvoinstančního rozhodnutí setrval na stanovisku, že žalobcem uváděné rozdíly mezi porovnávanými skútry ve světle požadavku extenzivního výkladu § 5 a § 10 odst. 1 zák. č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (v rozhodnutích obou správních orgánů citovaná důvodová zpráva k těmto

ustanovením), neobstojí, a to ani z pohledu informovaného uživatele, jak tento pojem chápe žalovaný v odůvodnění jeho rozhodnutí i žalobcem v žalobě připomínaná judikatura. Důležitý je celkový dojem podobnosti dvou řešení a nikoli fakt, zda lze zjistit rozdíly v podrobnostech

19. K námitce, že dle Výpisu z Databáze průmyslových vzorů s účinky na území ČR nelze přesně identifikovat, co má být předmětem ochrany ve vztahu k průmyslovému vzoru č. 001611542-0001, žalovaný uvedl, že posouzení způsobilosti ochrany takto vyobrazeného průmyslového vzoru je čistě na Úřadu průmyslového vlastnictví v rámci řízení o zápis průmyslového vzoru do rejstříku vedeného tímto úřadem. Je-li takovýto průmyslový vzor v rejstříku zapsán, požívá bez výjimky ochrany přiznané mu zák. č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů. Jak ostatně cituje žalobce vyjádření Úřadu průmyslového vlastnictví, průmyslovým vzorem se rozumí vizuálně vnímatelná vlastnost výrobku, nikoli např. jeho technická nebo konstrukční podstata. Dle názoru žalovaného fotky skútru focené z různých úhlů poskytují dostatečnou informaci o vizuálně vnímatelných vlastnostech tohoto průmyslového vzoru.
20. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

III. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

21. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 12. 11. 2019 a účastníci řízení při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to v rozsahu uplatněných žalobních námitek. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a závěrům.
22. Žalobce v podstatě namítal, že žalovaný nesprávně kvalifikoval zjištěný skutkový stav, neboť shledal celkový vzhled skútru CAPIRELLI TRENTO 125 jako zaměnitelný s předmětným průmyslovým vzorem, dále zpochybňoval podklady tohoto rozhodnutí (odborné vyjádření vyhotovené JUDr. M. H., protokol o posouzení výrobku /skútru/ ze dne 2. 2. 2017, č. j. 17684/17/27000, a význam internetové diskuze o dvou výše uvedených skútrech), na základě nichž správní orgány dospěly k zaměnitelnosti skútrů, přičemž sám vypočítal znaky skútru CAPIRELLI TRENTO 125, které jej naopak odlišují od předmětného skútru značky Honda. Dodal, že z vyobrazení průmyslového vzoru č. 001611542-0001 nelze vůbec zjistit, co je předmětem ochrany, čím vlastně došlo v daném případě k jeho porušení, přičemž odpověď na tuto otázku prý nedává ani rozhodnutí žalovaného.
23. Krajský soud má však tyto námitky za neopodstatněné, neboť žalovaný se jimi podrobně zabýval a objasnil důvody, které jej k rozhodnutí vedly. A to na pozadí odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí, jehož obsah je v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zmíněn, včetně odvolacích námitek.
24. Žalovaný dospěl k závěru, že prvoinstanční správní orgán učinil ve věci potřebná skutková zjištění a správný právní závěr o tom, že se žalobce daného správního deliktu dopustil. Tomu předcházelo v odůvodnění žalovaného rozhodnutí shrnutí dosavadního průběhu správního řízení a příslušné právní úpravy. Předně § 8 ZOS upravující zákaz nabízení, prodeje a skladování výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví

s tím, že tento zákaz se vztahuje na všechny možné fáze nakládání s výrobky porušujícími některá z práv duševního vlastnictví. Dále ustanovení § 2 odst. 1 písm. n) bod 2. ZOS, podle něhož se výrobkem porušujícím některá práva duševního vlastnictví rozumí mj. nedovolená napodobenina, již je výrobek, který je rozmnoženinou nebo zahrnuje rozmnoženinu vyrobenou bez souhlasu majitele autorských práv nebo práv souvisejících s právem autorským nebo bez souhlasu majitele práv k průmyslovému vzoru (což je právě přezkoumávaný případ), jestliže pořízení rozmnoženiny porušuje tato práva podle zvláštních předpisů.

25. Zmínil rovněž čl. 10 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství (dále jen „Nařízení“), podle něhož *„rozsah ochrany práva k (průmyslovému) vzoru se vztahuje na jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem. Obdobně podle § 10 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. je rozsah ochrany dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku s výjimkou znaků, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru, nebo znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku, kolem něj nebo proti němu tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci. Do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.“* Dle důvodové zprávy k tomuto ustanovení a k § 5 zákona č. 207/2000 Sb. *„Shodnost průmyslových vzorů je interpretována extenzivně. Při posuzování, zda dochází k porušování práv z průmyslového vzoru, je proto důležitý celkový dojem podobnosti dvou řešení a nikoli fakt, zda lze zjistit rozdíly v podrobnostech. S ohledem na fiktivní osobu "informovaného uživatele" je možné konstatovat, že celkový dojem, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele, se může lišit od dojmu, kterým průmyslový vzor působí na běžného spotřebitele, neboť uživatel informovaný si může všimnout rozdílů, které pro uživatele běžného nejsou patrné. Definování této fiktivní osoby má podle návrhu zákona význam nejen pro zjištění zvláštností průmyslového vzoru, ale i pro stanovení rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru do rejstříku. Jako je u právní ochrany technických řešení (vynálezů a užitných vzorů) předstíráno, že průměrnému odborníkovi je znám celý stav techniky, předstírá se ve vzorové ochraně, že informovaný uživatel je zběhlý ve znalostech dříve známých vnějších úprav výrobků. Informovaným uživatelem je tak pro potřeby výkladu zákona osoba, u níž se předpokládá určité množství znalostí nebo vzorového uvědomění.“* K uvedenému žalovaný dodal, že podle § 19 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. poskytuje zápis průmyslového vzoru jeho vlastníku výlučné právo užívat průmyslový vzor, bránit třetím osobám užívat jej bez jeho souhlasu, poskytnout souhlas s užíváním průmyslového vzoru jiným osobám nebo na ně právo na průmyslový vzor převést. Neopomněl ani ustanovení § 10 odst. 1 jeho poslední větu zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, podle něhož *„Do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.“*
26. Než žalovaný přikročil k přezkoumání závěru prvoinstančního správního orgánu, podle něhož se v daném případě jedná o nedovolenou napodobeninu průmyslového vzoru Honda ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 2 ZOS, zdůraznil, že při posuzování podobnosti napodobeniny s průmyslovým vzorem a toho, zda dochází k porušování práv z průmyslového vzoru, je třeba posuzovat celkový dojem a nejde tedy o to, zda lze zjistit rozdíly v podrobnostech. Odlišný celkový dojem je přitom nutné poměřovat

z pohledu informovaného uživatele, jímž je uživatel, který vykazuje nikoli průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví, a kdy přívlastek "informovaný" naznačuje, že uživatel, ačkoli není návrhářem či technickým odborníkem, zná různé průmyslové vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto průmyslové vzory obvykle obsahují, a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Je tak schopen si všimnout určitých rozdílů posuzovaných výrobků, které u něho vyvolají odlišný celkový dojem.

27. V intencích shora uvedeného se poté žalovaný věnoval otázce, zda předmětné skútry působí na informovaného uživatele shodným celkovým dojmem jako průmyslový vzor HONDA. Použil k tomu barevnou fotografickou dokumentaci skútrů pořízenou při kontrole dne 3. 5. 2016 a vyobrazení průmyslového vzoru HONDA na výpisu z Databáze průmyslových vzorů s účinky na území ČR ze dne 18. 5. 2016. Závěr, k němuž přitom dospěl, formuloval tak, že „v celkovém tvaru skútru a jeho vnějším designu, určeném zejména tvarem přední masky se světlý, tvarem předního blatníku, boční nástupní částí, tvarem a velikostí sedadla a zadní maskou skútru, jsou porovnávány výrobky vzhledově téměř totožné. Těmito znaky se porovnávány skútry odlišují od jiných, např. Capiirelli Porto 125, Yamaha x-max 250, Suzuki Burgman 125 apod. Ve srovnání s těmito pro celkový dojem podstatnými výraznými typickými znaky nepředstavují rozdíly připomínané společností, konkrétně to, že model Honda má přední sklo zcela hladké a model Trento profilované, model Honda má směrová světla umístěna těsně pod průhledným krytem ve tvaru písmene U na přední masce skútru, zatímco model Trento má směrová světla umístěna v průhledném krytu totožného tvaru písmene U na přední masce skútru a pod tímto krytem jsou použity neprůhledné plastové díly, model Honda má záďový nosič držák nepatrně kratší než model Trento, model Honda má hladký a plochý bok, zatímco model Trento má v přední části tři drážky pro výzdobu a model Honda má klasické zadní svítidlo, zatímco model Trento má LED svítidlo, tak markantní odlišnosti podoby porovnávaných skútrů, jež by skútry prodávány společností od chráněného vzoru HONDA v celkovém dojmu odlišily z pohledu osoby-informovaného uživatele. Dle názoru odvolacího orgánu se jedná pouze o nepodstatné detaily, jež nejsou způsobilé vyvolat u informovaného uživatele (s jeho znalostmi, osobními zkušenostmi, při jeho zvláštní pozornosti či zvláštní ostražitosti) celkový dojem odlišný od celkového dojmu, který vyvolává průmyslový vzor HONDA. Odvolací orgán na tomto místě opětovně připomíná, že dle důvodové zprávy k zákonu č. 207/2000 Sb. je při posuzování porušování práv z průmyslového vzoru kladen důraz na extenzivní interpretaci shodnosti průmyslových vzorů; důležitý je proto celkový dojem podobnosti posuzovaných výrobků a nikoli fakt, zda lze zjistit rozdíly v podrobnostech. Odvolací orgán proto neshledal důvodnou odvolací námitku, že za žádných okolností průměrný informovaný spotřebitel nemůže zaměnit značku Honda a Capiirelli a přisvědčil závěru prvoinstančního orgánu opřenému především o protokol o posouzení výrobků nebo zboží, které neodpovídají zvláštním právním předpisům č. j. 17684/17/27000 ze dne 2. 2. 2017, vypracovaný inspektorkou České obchodní inspekce, že zajištěné skútry se shodují s uvedeným průmyslovým vzorem do té míry, že u informovaného uživatele vyvolávají celkový shodný dojem, a že tedy jsou nedovolenou napodobeninou průmyslového vzoru HONDA porušující práva k tomuto průmyslovému vzoru.“

28. Z uvedeného je zřejmé, z jakých podkladů žalovaný při rozhodování vycházel, že to nebyly pouze ty, které opatřili pracovníci správních orgánů zúčastněných na řízení, nýbrž že v kontextu s nimi porovnával a hodnotil k důkazu i rozdíly mezi jednotlivými

skútry, které předložil v průběhu řízení sám žalobce. Konkrétně jde o fotografie vložené do správního spisu dne 26. 3. 2017, na nichž jsou skútry zachyceny vedle sebe či pod sebou, a na nichž žalobce popisky dokumentoval rozdíly mezi oběma skútry, pro které má úvahy o jejich podobnosti za chybné.

29. V dané souvislosti třeba mít na paměti, že hodnocení odlišnosti dojmů porovnávaných výrobků je založeno na správním uvážení, v němž správní orgán hodnotí jednotlivé aspekty, na nichž je odlišnost jako právní pojem v oblasti průmyslových vzorů vystavěna. Soud přitom není oprávněn nahrazovat správní uvážení provedené správním orgánem, ale přísluší mu zabývat se tím, zda toto uvážení je úplné, tedy zda se správní orgán zabýval všemi okolnostmi, které v řízení vyšly najevo a zda odůvodnění rozhodnutí obsahuje v dostatečném rozsahu důvody, které vedly k rozhodnutí ve věci.
30. Krajský soud má hodnocení žalobcem namítaných rozdílů, jak je provedl žalovaný, za logické a odůvodněné. Proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy musel říkat totéž. Zvláště je pak třeba vyzdvihnout onu odůvodněnost, která umožnila dojít k závěru, že nedošlo v případě přijatého správního uvážení k jeho zneužití nebo překročení jeho mezí. Krajský soud má rovněž základní vzhledové znaky obou typů skútrů za téměř totožné. V první řadě je to přední část, která nejvíce ovlivňuje vzhled obou skútrů a která je činí téměř shodnými z hlediska jejich linie. Žalovaný spatřoval tuto totožnost v tvaru přední masky se světly a v tvaru předního blatníku, čemuž musí krajský soud přisvědčit. Pro celkový dojem předku skútrů je pak zcela nerozhodné, zda je přední sklo hladké nebo profilované nebo že jsou u obou skútrů rozdíly v umístění světel, neboť ty jsou nepatrné a na povšechném dojmu ničeho změnit nemůžou. Třeba se ztotožnit i se závěrem, že i z boční strany jsou porovnávané výrobky téměř totožné, když na této shodnosti nemohou nic změnit takové detaily, jako jsou rozdíly v délce záďového nosiče, tři drážky pro výzdobu na modelu Capirelli Trento, pro které není jeho bok hladký, nebo provedení výfuku. Pro celkový dojem obou modelů je pak zcela nerozhodné, zda mají klasické či LED svítilny. Další žalobcem zmiňované rozdíly (provedení výfuku, značka pod sedadlem u skútru Capirelli Trento, rozdíl v pružině, stojánku atd.) nejsou pro celkový dojem významné.
31. Pokud tedy žalobce namítal, že se v odůvodnění žalovaného rozhodnutí nikde neuvádí, na základě jakých skutečností dospěl žalovaný k závěru, že skútry Capirelli Trento zasahují do práv chráněných průmyslovým vzorem č. 001611542-0001, že podrobně nezkoumal jejich shodné a rozdílné znaky, není tomu tak (viz výše). Stejně tak neodpovídá skutečnosti, že protokol o posouzení výrobků nebo zboží, které neodpovídají zvláštním právním předpisům (ze dne 2. 2. 2017), vycházel z internetové diskuze na internetových stránkách www.motorkari.cz. Po konstatování zjištění skutkového stavu věci a jeho zhodnocení, je v něm totiž pouze dovětek o tom, co plyne k dané otázce i z internetových stránek. Uvedená část protokolu tak v něm byla podle krajského soudu zmíněna jen pro jakési dokreslení celého případu, rozhodně nebyla jedním z podkladů rozhodnutí ve věci. Ostatně prvoinstanční správní orgán přihlédl k této okolnosti pouze podpůrně, jak výslovně uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž správní orgány zúčastněné na řízení ji nijak nezohlednily, jak je zřejmé z odůvodnění jejich rozhodnutí.
32. Podklady prvoinstančního rozhodnutí ze dne 29. 3. 2017 byly úřední záznam o zajištění a vydání předmětných skútrů ze dne 3. 5. 2016 a při tomto úkonu pořizená fotodokumentace, odborné vyjádření ze dne 18. 5. 2016 společnosti Honda Motor Co.,

Ltd., vyhotovené JUDr. M. H., advokátem Společné advokátní kanceláře Všečeka Zelený Švorčík Kalenský a partneři, Hálkova 2, 120 00 Praha 2 (to obsahuje mimo jiné fotodokumentaci průmyslového vzoru č. 001611542-0001, z níž je patrný vnější vzhled chráněného skútru Honda s dovětkem, že z poskytnuté fotodokumentace 2 kusů motocyklů Capirelli Trento 125 plyne, že je společnost Honda Motor Co., Ltd., oprávněnou z uvedeného průmyslového vzoru, skútry nevyrobila a ani k jejich výrobě neposkytla souhlas, že zajištěné zboží je svým vzhledem téměř totožné s designovým provedením motocyklů chráněných uvedeným průmyslovým vzorem Honda a že jde o otrockou napodobeninu jejich nejprodávanějšího motocyklu Honda PCX 125), protokol o posouzení výrobků nebo zboží, které neodpovídají zvláštním právním předpisům ze dne 2. 2. 2017, č. j.: 17684/17/2700, který byl vyhotoven S. P., úřední osobou ČOI, Inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického, a výpis z databáze průmyslových vzorů pro území České republiky č. 001611542-0001. Součástí správního spisu je i řada dalších listin dokumentujících průběh správního řízení.

33. Již jen z uvedeného výčtu je patrné, že správní orgány nestavěly svá rozhodnutí jen na názorech „*zainteresovaného subjektu soukromého práva*“, navíc se zájmem o výsledek řízení, jak namítá žalobce, neboť podkladů rozhodnutí byla řada a je o nich ostatně pojednáno i v odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Skutečnost, že se názory na danou věc ze strany společnosti Honda Motor Co., Ltd., správních orgánů a nakonec i krajského soudu plně shodují, svědčí jen o tom, že o napodobeninu skutečně šlo, nikoliv o tom, že věc byla „*fakticky rozhodnuta*“ vlastníkem průmyslového vzoru.
34. Není krom toho nic podivného nad tím, že si prvoinstanční správní orgán opatřil v průběhu řízení i stanovisko držitele zmíněného průmyslového vzoru s cílem znát jeho názor na věc, mít pro rozhodnutí všechny informace. Ostatně majitel průmyslového vzoru má právo vyloučit třetí osoby z jeho využívání.
35. Pokud se pak žalobce dovolával judikatury plynoucí z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1054/2011, dlužno konstatovat, že v tomto případě se domáhal ochrany plynoucí z vlastnictví k průmyslovému vzoru jeden z účastníků řízení soukromoprávními prostředky, kdežto v projednávané věci jde o přezkum veřejnoprávních prostředků v oblasti průmyslového vlastnictví. Již z této skutečnosti zákonitě plynou rozdíly co do rozsahu přezkumu ochrany práv plynoucích z vlastnictví průmyslového vzoru, v němž je postupováno podle občanského soudního řádu, oproti rozsahu přezkumu dle s.ř.s., jako je tomu v daném případě (viz zejména omezení vyplývající ze správního uvážení). I v něm ale byl posuzován celkový dojem z hlediska informovaného uživatele (viz výše). Totéž lze poznamenat i k žalobcem zmiňovanému rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2887/2013, neboť žalovaný se v přezkoumávané věci otázkou informovaného uživatele zabýval, a to zcela v kontextu i žalobcem zmiňovaného rozsudku Soudního dvora ze dne 20. 11. 2011, C-281/10 ve *PepsiCo, Inc. v. Grupo Promer Mon Graphic SA*. Právě na tento rozsudek se totiž žalovaný na straně šesté odůvodnění žalovaného rozhodnutí odvolává co do pojmu „*informovaný uživatel*“. Žalobce tak při citaci z uvedeného rozsudku Soudního dvora v podstatě opakuje část odůvodnění žalovaného rozhodnutí, ovšem bez toho, aby je konfrontoval se skutkovým stavem věci.
36. Nepřípadným byl rovněž odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 9 As 49/2013-44, neboť ten se týkal jiného správního deliktu a rozhodovaly o

něm orgány celní správy. V nyní přezkoumávané věci o „*pohled průměrného informovaného spotřebitele*“ vůbec nešlo.

37. Pokud pak žalobce namítá, že z průmyslového vzoru č. 001611542-0001 není zřejmý předmět jeho ochrany, neboť obsahuje pouze fotky skútru focené z různých úhlů, dlužno opakovaně konstatovat, že právě zobrazení na nich vymezuje předmět ochrany tohoto průmyslového vzoru. Je to právě vzhled skútru zachycený na fotografiích, spočívající v celkovém pohledu na něj, a daný liniemi, obrysy a tvarem použité kapotáže, což by slovně ani nešlo zachytit. Vymezení předmětu ochrany pomocí fotografií je tedy zcela na místě.
38. Lze tedy shrnout, že ani krajský soud neshledal v závěrech žalovaného takové rozdílnosti mezi posuzovanými skútry, které by vyvolávaly u informovaného uživatele rozdílný dojem, co do jejich celkového vzhledu, tvaru a siluety skútru značky Honda. Jinými slovy, posuzované skútry Capirelli Trento se shodují s vyobrazením skútru značky Honda na průmyslovém vzoru č. 001611542-0001 natolik, že u informovaného uživatele musely nutně vyvolat stejný celkový dojem. Předmětné skútry jsou totiž natolik podobné skútru Honda PCX 125 chráněnému průmyslovým vzorem č. 001611542-0001, že jeho nabízením k prodeji došlo k porušení § 8 ZOS, podle kterého je zakázáno nabízení, prodej a skladování výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví, v přezkoumávané věci pak tvůrčí práci designéra při vytvoření zcela nového originálního vzhledu výrobku. Krajský soud posoudil celkový dojem předmětných skútrů a nezjistil žádné podstatné odlišné prvky, které by vytvářely u informovaného uživatele odlišný dojem ve vztahu ke skútru chráněnému průmyslovým vzorem. Prvky, jichž se žalobce dovolával, nejsou pro celkový dojem natolik výrazné, aby byly schopné na tomto závěru cokoliv změnit (viz úvahy při porovnávání jednotlivých prvků). V ostatním krajský soud odkazuje na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, a to z týchž důvodů, které již zmínil výše. V přezkoumávané věci tak žalobce nabízel nepovolené napodobeniny výrobků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 2. ZOS, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 24 odst. 7 písm. d) téhož zákona, za což byl i potrestán.
39. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ve výroku I. tohoto rozsudku zamítl.

IV. Náklady řízení

40. Výrok o nákladech účastníků řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Protože žalobce nebyl ve věci úspěšný, a pokud jde o žalovaného, ten se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, bylo ve výroku II. tohoto rozsudku stanoveno, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. listopadu 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu